

uskik, fordi det medfører, at det bliver usikkert, om Europarådets intentioner kan gennemføres.

Dermed ikke være sagt, at der ikke er opgaver, Europarådet burde overlade til andre organisationer. Det er blot vigtigt, at der bliver både koordinering og arbejdsdeling mellem de internationale organisationer. Europarådets kerneområder er menneskerettigheder og retsstaten, FN autoriserer fredsbevarende aktioner, som f.eks. NATO udfører, hvorefter OSCE kommer ind med rådgivere og overvågningsapparat, mens Europarådet holder orden i eget hus og udfører helingsprocessen og det konfliktforebyggende arbejde.

Kl. 10.45

Som udenrigsministeren påpeger, er det vigtigt, at domstolen kommer til at fungere bedre. Mange af de nye medlemsstaters borgere har set frem til, at der nu er mulighed for at indbringe deres sager, når de føler sig uretfærdigt behandlet. Omfanget er svulmet op, og ventetiderne er alt for lange. Jeg er tilfreds med, at udenrigsministeren mener, at der skal være en prioriteringsdebat, og at der samtidig bør tilføres flere ressourcer til arbejdet.

Så vil jeg benytte lejligheden her til sidst til at takke de danske medlemmer af Europarådets delegation for et meget godt samarbejde.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne på vegne af Socialdemokratiet begynde med at takke udenrigsministeren for redegørelsen.

Denne type årlige redegørelser, hvor Folketingets medlemmer holdes ajour med Europarådets arbejde, anser vi som meget nyttige. Det er sundt for det politiske arbejde at standse op og gøre status med jævne mellemrum.

I Socialdemokratiet lægger vi stor vægt på Europarådets arbejde med menneskerettigheder. Det fremgår af redegørelsen, at udenrigsministeren er enig i den her betragtning. Dette område er omdrejningspunktet for Europarådets arbejde; det fremgår også tydeligt af redegørelsens status over rådets arbejde både historisk og i det forløbne år.

Dette overvågningsarbejde har været meget betydeligt, ikke mindst i Tjetjenien, hvad vi jo netop har haft en debat om; men overvågningsvirksomheden i knap så problemfyldte medlemslande, herunder Danmark, er ikke mindre vigtig. Som omtalt i redegørelsen kunne vi selv mærke det, da Danmark blev kritiseret af Den Europæiske Kommission mod Racisme og

Fremmedhad. At denne kritik bliver nævnt i redegørelsen, kan måske have noget at gøre med, at den blev rejst under den forrige regering, men kritikken er ikke mindre aktuel i dag, hvor den nuværende regering sammen med Dansk Folkeparti vil nedlægge Nævnet for Etnisk Ligestilling.

Den 11. september har også sat sit præg på Europarådets arbejde. Som det også fremgår af redegørelsen, har Europarådet nedsat en arbejdsgruppe, der skal revidere konventionen om terrorismebekæmpelse. At dette arbejde er meget vigtigt for Europarådet, blev tydeliggjort af det rædselsfulde eksempel på international terrorisme, som tilsyneladende blev planlagt i Europa. Derfor er det også positivt, at Europarådet bliver ved med at få flere medlemmer, f.eks. blev proceduren for optagelsen af Bosnien-Hercegovina indledt på rådets første session i år.

Men flere medlemmer betyder også, som ministeren bemærker, en tungere beslutningsproces, og det er vi sådan set enige i. Men sjovt nok mener ministeren, at svaret på den tungere beslutningsproces bl.a. kan afhjælpes ved at lægge flere arbejdsopgaver ud til uafhængige råd og udvalg. Oven på regeringens felttog mod de danske råd og nævn må jeg sige, at så kan vi godt være lidt forundrede over netop dette løsningsforslag på en lidt bureaukratisk proces.

Der er dog én ting, vi savner fra Socialdemokratiets side i denne udmærkede redegørelse. Der har i de seneste måneder været en del kritik af regeringen, bl.a. fra flere af de andre medlemslande, på grund af nedlæggelsen af Dansk Center for Menneskerettigheder. Som nyt medlem af Europarådet er jeg selv flere gange blevet kontaktet af ængstelige kolleger fra andre lande, så jeg må gå ud fra, at udenrigsministeren også personlig har mærket eller fået henvendelser af den karakter på dette område. Det er jo heller ikke helt galt afmarcheret at sige, at denne sag har fyldt noget i den interne debat, også i Danmark.

Regeringen indgik en politisk aftale eller en handel – jeg vil ikke kalde det en studehandel, men en handel – med Dansk Folkeparti om, at Dansk Center for Menneskerettigheder, Dansk Udenrigspolitisk Institut og Nævnet for Etnisk Ligestilling skulle slås sammen, nedlægges, eller hvad man nu vil kalde det. Men det har jo ikke hjulpet til at stoppe kritikken. Det fremgår også af en del af de hørings svar, der trods den meget korte høringsfrist er indkommet til det lovfør-